

BORKOVIĆ DANILO
učitelj

Arhiv Bos. knjižne B. Luka

ABK

SJEĆANJA DRUGOVA I SABORACA

Gligo Stojaković: Iz Turjaka u partizane
Kozara u NOR-u knjiga 1 str.851

Na str. 851 kaže da su u maju 1941. ustaše odvele: Danila Borkovića, učitelja, Stanka Sukala, njegovog sina Sava, Damjana Sukala, Duku Medića, Šumara, Djordžiju Samaržiju i njegovog sina Milu.

....Na str. 852... Među mladim ljudima u Turjaku isticali su se: Danilo Borković, učitelj, Mile Samaržija, trgovački pomoćnik, koji je uskoro otjeran od ustaša, zatim Miloš Samaržija, zanatlija, Vojin Djurdjević i Vidovav Šokčević.

Na str. 853 nabraja omladince koji su otišli u partizane među njima i Danilo Borković.

Pero Boka: Borci iz Lijeve polja
Kozara u NOR-u knjiga 1 str. 865

Navodi da je bio Bander u Novo Topoli, da se izvjesno vrijeme skrivao u Knežepolju i potom otišao u partizane.....U septembru 1941. otišao sam sa Radom Radumilom iz Mašića u Kozaru. Tada smo se sreli sa partizanima Piljom Stanišljevićem i Danilom Borkovićem i još nekim.

Na str. 867... Nakon nekoliko dana kod nas je došao Josip Mašar Šoša. U vođu je bio delegat Danilo Borković. Šoša je predložio da Borković primi vođu, a svojstvu vođnika umjesto poginulog Maleševića, ali je on odbio, smatrajući da nebi mogao udovoljiti ovoj dužnosti, te je predložio mene na tu dužnost. Tako sam imenovan za vođnika 3 vođa, 3 čete. Vođnik 2 vođa bio je Branko Gladojević. U proljeće 1942. iz naše čete otišli su komandir Nikola Rončević i komesar Atif Topić, a na njihovo mjesto postavljeni su za komandira Ljuban Adimović, iz Knežepolja, a Danilo Borković postao je komesar čete. I jedan i drugi poginuli prilikom proboja iz obruša 4/5 jula 1942. na Patriji.

Pero Prolić: Borbe moje čete
Kozara u NOR-u knjiga 2 str.251

Govori o dolasku partizana u njegovo selo Berek u novembru 1 decembra 1941. i na str.252: U to vrijeme u Turjaku je bila 3. četa 3 bataljona. Komandir čete bio je Nikola Rončević, a komesar Danilo Borković.

Nikola Rončević: U Brusevacu i Turjaku
Kozara u NOR-u knjiga 2 str.284

Na str.289 kaže: Komesar u mojoj četi bio je Atif Topić iz Bos. Gradiške. Zamjenik komesara Topića bio je Danilo Borković iz Turjaka (I on je poginuo 1942. bio predratni djak. Mislim da je završio gimnaziju).

Milan Vrhovac: Proboj obruša na dubičkoj cesti
Kozara u NOR-u knjiga 3 str.177

Na str.180... Mi smo sa 4. bataljonom pošli od Čupića kroz preko Jelovačkog raskršća. Naše dvije čete kršile su put, a jedna četa je ostala sa ranjenicima, jer su ranjenici stalno pricali za

nama.. Izašao sam na Jelovačku cestu. Prije nego što smo sišli vidili smo zapaljene neprijateljske tenkove na cesti ispod nas, bliže Jelovačkoj crkvi. Navodno su tada komesar Borković i komandir Adimović (iz Romanovačke čete 3 bataljona) zapalili jedan ili dva tenka.

Glago Stojković: Oko Kozare i u Kozari (ofanziva)
Kozara u NOR-u knjiga 3 str. 206

Na str. 210....Ja sam išao sa Milošem Samardžijom u stre-
ljačkom stroju. Do njive ispred rovova išli smo jedan do drugoga.
Pošao sam dalje, ali njega više nije bilo. Ostao je pogodjen. Ne
znam gdje su poginuli komandir Ljuban Adimović i komesar Borković,
ali su ostali ovdje. Tada je ranjen i Pero Bokan i on je tu ostao.

Mirko Pekić: Treći bataljon u proboju na Patriji
Knjiga u NOR-u knjiga 3 str. 443.

Drugi proboj na Patriji ostao mi je najupečatljiviji u
sjedanju od svih borbi u kojima sam tokom rata učestvovao. To je
bila u punom smislu riječi borba na život i smrt. Prva je pošla u
napad četa Ljubana Adimovića. Pri dolasku četa na je upala u snop
neprijateljske artiljerijske vatre. Raportirao mi je tada da mu je
gotovo cijelo mitraljesko odjeljenje izginulo. Pošao je u napad
ispred štaba bataljona. U paklenoj grmljavini dugo smo razabirali
njegov glas, koji nam je služio kao orijentacija u kretanju nepri-
jateljskom je zamukao. Ostao je tu veče na Patriji zajedno sa
svojim komesarom Danilom Borkovićem i mnogim svojim borcima. Do
treće i poslednje linije odbrane istopila se njegova četa. Od vata-
re njegovih boraca ostala su da gore i dva neprijateljske tenka.
Oni su vatrom pomogli četama Rade Čekića i Svete Džehadije da pro-
biju obrub i da se nađu iza leđa neprijatelja.

Pero Bokan: Ostao sam ranjen na Kozari
Kozara u NOR-u knjiga 3 str. 721

Naša 3 četa krenula je na proboj. Prve noći 3/4 jula 1942
bio sam u zaštitnici, a sutra dan sam ostao na položaju na Patriji.
Druge noći pošli smo na proboj. Komandir čete Ljuban Adimović i
komesar Danilo Borković. Nismo mogli da se probijemo.. Poginuli su
i komandir i komesar čete, a ranjena su sva tri vođnika među ko-
jima i ja.

Ljubo Vranješ: Laburić je donosio smrt sa sobom
Kozara u NOR-u knjiga 4 str. 549

Poslije oslobođenja Prijedora u maju 1942.g. nalazio sam
se u mitraljeskom odelenju 3. čete 3. bataljona 2. Kozarskog odreda
Vođa mitraljeskog odjelenja bio je Dušan Gajić i dalje nabraja bore-

U junu 1942 g. komesar naše 3 čete, Danilo Borković, izd-
vojio je članove KPJ i SKOJ-a, i saopštio nam da krećemo na Kozaru.

Rade Čekić: Sjedenje na hrabre Kozarčanke
Kozara u NOR-u knjiga 5 str. 572

.....Divje sestre Branislava i Bogdana Bjelovuk iz Gornjih
Podgradaca, bile su također hrabre bolničarke i borci. Za vrijeme
ofanzive na Kozaru, pri proboju obruba, Branislava je pokušala da
ukaže pomoć teško ranjenom komesaru čete Danilu Borkoviću, ali je
tom prilikom i sama teško ranjena. Videći da joj ranjenoj prijeti
opasnost da padne živa u ruke neprijatelja, aktivirala je bombu i
junački poginula.

Izbor teksta i prepis izvršila

Brana Kalabić
Brana Kalabić